

Bilag M.**De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark.**

København, den 19. December 1919.

Til Den overordentlige Kommission af 8. August 1914.

I Fortsættelse af vor Skrivelse af 15. December d. A. til den høje Kommission, i hvilken vi fremsatte nogle almindelige Betragtninger over en Lovgivning paa det omhandlede Omraade samt nogle for os meget vigtige Bemærkninger til Lovudkastets § 3, skal vi i Dag fortsætte med vore Bemærkninger til Lovudkastets øvrige Paragraffer.

Detailhandelen vil ikke kunne finde det retfærdigt, at den Begunstigelse, som Importører af Varer faar, og som er udtrykt i Lovudkastets § 1, 2, Punktum, alene skulde være forbeholdt *Importører*, men mener, at den samme Begunstigelse bør tildeles den almindelige Detailhandel, selv om denne ikke optræder som Importør. Hvorledes skal ellers Detailhandelen faa Dækning mod Tab ved Prisnedgang, som netop nu i disse Tider kan og bør ventes? Konkurrencen vil nu gøre sig gældende og har begyndt at gøre sig gældende overfor de Detailhandlere, som ligger med for dyrt købte Varer; de maa smukt følge med. Eksempelvis skal nævnes Kartoffelmelshandelen.

For § 2's Vedkommende (Kædehandel) maa den rene Detailhandel, som vor Organisation repræsenterer, kun sige en Ting: bort med *alle unødvendige* Mellemed.

Angaaende § 3, 1. Stykke, *Linie 1 til Linie 5*, henviser vi altsaa til vor Skrivelse af 15. December.

I § 3, 5. *Linie*, tales om Importørens eller Fremstillerens »lavest noterede Pris«. Dette Udtryk kan faa en skæbnesvanger og uretfærdig Indflydelse paa Detailhandlerens Forhold. Der bør rettelig kun kunne tales om Detailhandlerens *betalte* Pris, den *erlagte* Betaling. Tanken bør vel dog kun være denne, at skaffe frem for Lyset, hvilken *Fortjeneste* Detailhandleren kan have paa sin Vare. At der saa yderligere, som i vor forrige Skrivelse hævded, bør tillægges samtlige virkelige Udgifter samt Generalomkostninger maa vi herved fastholde.

Hvad angaar *sidste Punktum i § 3, 1. Stykke*, hvorved § 13 i Lov Nr. 168 kan sættes ud af Kraft, formener vi, at denne Adgang er ganske unødvendig, da Avancen paa de paagældende Varer i Forvejen er holdt indenfor snævre Grænser, idet man vel maa erindre, at Bestemmelsen i Lov Nr. 168 kun har praktisk Betydning for visse Smaaartikler, som ved deres Salg og deres Afpakning volder megen Ulejlighed.

Det i § 3 med Nr. 1 mærkede Stykke kan komme til at virke meget generende og upraktisk, hvor det drejer sig om Masseartikler.

Med Hensyn til *Stykke 2 i § 4* antager vi, at det under alle Omstændigheder maa være Organisationer tilladt at henstille til Medlemmerne, at de under *ingen Omstændigheder* maa anlægge en *Pris*, der er *højere* end en bestemt nævnt *Pris*.